

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

МИНИСТАРСТВО ЗА РАД, ЗАПОШЉАВАЊЕ, БОРАЧКА И СОЦИЈАЛНА ПИТАЊА

Комисија за праћење и примену Посебног колективног уговора за социјалну заштиту у Републици Србији

Мишљење број: 03/2015

Београд, 23. децембар 2015. године

На основу члана 89. став 1. Посебног колективног уговора за социјалну заштиту у Републици Србији ("Службени гласник РС", бр. 11/2015), поступајући по захтеву Милене Пешкир, којим се тражи мишљење везано за примену члана 64. наведеног колективног уговора, који регулише право запослених на накнаду трошкова у установама социјалне заштите, а везано за конкретан проблем не признавања права на исплату трошкова превоза за долазак и одлазак са рада у складу са наведеним колективним уговором, Комисија за праћење и примену Посебног колективног уговора за социјалну заштиту у Републици Србији, даје

МИШЉЕЊЕ

Чланом 64. став 1. тачка 1) Посебног колективног уговора за социјалну заштиту у Републици Србији прописано је да је послодавац дужан да запосленом надокнади трошкове за долазак и одлазак са рада (редован рад и рад по позиву) у висини цене превозне карте у јавном саобраћају ако послодавац није обезбедио сопствени превоз.

Ставом 3. истог члана прописано је да запослени има право на накнаду превоза за долазак на рад и повратак са рада у висини пуне цене карте у јавном градском, приградском или међуградском саобраћају, за превозника који је запослен временски најпогоднији за долазак на рад или одлазак са рада, односно до висине трошкова превоза ако нема могућности да се обезбеди јавни превоз, а ставом 4. да у цену превозне карте улазе и трошкови припадајуће станичне услуге.

Указујемо да Законом о раду ("Сл. гласник РС", бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13 и 75/14), као и Посебним колективним уговором за социјалну заштиту у Републици Србији није прецизирано на који начин се може обезбедити накнада трошкова превоза, али смо мишљења да послодавац може обезбедити остваривање овог права запосленом на било који начин, који би био рационалан и омогућавао запосленом долазак и одлазак са рада, а у складу са општим актом и уговором о раду. Послодавац може запосленима да купи месечну претплатну карту, да обезбеди сопствени превоз, исплати накнаду превоза у новцу у висини цене превозне карте у јавном саобраћају или на други начин обезбеди превоз за долазак и одлазак са рада.

Према томе, Комисија за праћење и примену Посебног колективног уговора за социјалну заштиту у Републици Србији је мишљења да је послодавац у складу са чланом 64. овог колективног уговора дужан да запосленом накнади трошкове превоза за долазак на рад и повратак са рада (редован рад и рад по

позиву) у висини пуне цене карте у јавном градском, приградском или међуградском саобраћају, ако послодавац није обезбедио сопствени превоз, с тим што се критеријуми и мерила за исплату трошкова превоза запослених, односно под којим условима се запосленима обезбеђује накнада ових трошкова уређује општим актом (колективним уговором и правилником о раду) или уговором о раду.

Председник Комисије

Михаило Говедарица, дипл. правник

Михаило Говедарица